

DE DA VINCI CODE DISCLAIMER

(deze disclaimer is een initiatief van www.indenbeginne.nl)

DVC: *"FEITEN...Alle beschrijvingen van kunstwerken, architectuur, documenten en geheime rituelen in dit boek zijn waarheidsgetrouw." (blz. 7)*

Dat de vorenvermelde beschrijvingen in het boek 'Da Vinci Code' van Dan Brown helemaal niet zo waarheidsgetrouw zijn, is na een klein onderzoek snel te concluderen. De uitzending 'De Dan Brown Deceptie' van het KRO/HUMAN-programma 'Profiel' van 14 juni 2006 22:45 NED1, met o.a. Philip Freriks, is een goed voorbeeld van een programma dat helder en simpel missers van het boek heeft blootgelegd.

Op basis van de bovenstaande bewering van Dan Brown kan ook worden geconcludeerd dat hij met zijn beweringen ten opzichte van de bijbel eveneens waarheidsgetrouw meent te zijn. De bijbel is immers ook een document. Uitspraken over de bijbel en het christendom worden door Brown overgelaten aan zijn fictieve personages in het boek, Langdon en Teabing, beide historici. Hun dialoog is een slimme mix tussen speculatie, onzin (leugens?) en een beetje waarheid. Het is best oké om vraagtekens te zetten bij het Concilie van Nicea in 325 n.C. Tevens heeft Dan Brown gelijk door te stellen dat (de) elementen van het katholieke ritueel afkomstig zijn van heidense religies (**DVC blz. 223**). Echter, daar waar hij dit ritueel specifiek toeschrijft aan het katholicisme, daar lijkt Dan Brown in zijn boek weer andere zaken over één 'christelijke' kam te scheren. Dit is verwarrend en niet fair. Er zijn fundamentele verschillen tussen het (rooms) katholicisme en diverse stromingen binnen het christendom. Het is niet 'één pot nat'.

Vandaar deze disclaimer, om de (grootste) onzin en speculatie van de waarheid te scheiden.

Het laatste avondmaal van Leonardo Da Vinci

Dit schilderij is een voorstelling van het moment waarop Jezus aankondigt dat een van zijn twaalf discipelen hem zal verraden. Volgens de 'Da Vinci Code' zou het personage naast Jezus een voorstelling zijn van Maria Magdalena. Zij is volgens dit boek getrouwd met Jezus, zwanger van hem en de uitverkoren vrouw om de kerk te leiden. Dit historische feit zou de kerk al eeuwen in de doofpot hebben gehouden.

DVC: *"Ziedaar," verkondigde Teabing, "de grootste doofpotaffaire in de geschiedenis van de mensheid. Niet alleen was Jezus getrouwd, Hij was ook nog eens vader. M'n lieve kind, Maria Magdalena was het heilige uitverkoren werktuig. Zij was de kelk waarin het koninklijke bloed van Jezus werd gedragen, zij was de schoot van waaruit de afstammingslijn werd voortgezet en de rank waaraan de heilige vrucht ontsproten is!" (blz. 240)*

DVC: *(personage Teabing) "Het Laatste Avondmaal schreeuwt de toeschouwer bijna toe dat Jezus en Magdalena een paar vormden." (blz. 234)*

Echter, algemeen wordt aangenomen dat het Johannes is aan de rechterhand van Jezus, die in de christelijke iconografie gewoonlijk als een jongeling wordt afgebeeld. Dus, is dit nou Johannes of Maria Magdalena? Alvorens deze vraag te stellen kan worden gevraagd of dit schilderij eigenlijk wel een redelijke representatie is van de gebeurtenis. Geconstateerd kan worden dat er dertien kaukasische personen keurig netjes aan tafel zitten. Was dit gebruikelijk in die tijd en in die streken? Nederlandse vertalingen van de evangeliën van Mattheüs (26:20), Marcus (14:18) en Lucas (22:14+21) geven wellicht een representatiever beeld van de gebeurtenis: zij lagen aan.

Maar als het desbetreffende personage Maria Magdalena is, waar is Johannes dan? Telt het schilderij in dat geval niet te weinig mensen? Is er wellicht sprake van een twijfelachtige conclusie op basis van een onrealistische voorstelling?

Daarnaast zegt het personage Teabing uit het boek over het laatste avondmaal:

"Een beetje vreemd, vond je niet, aangezien het feit dat zowel de Bijbel als onze standaard graallegende dit ogenblik roemen als het moment waarop de heilige graal een rol gaat spelen." (blz. 227)

Waar dit feit op is gebaseerd is een groot vraagteken, want de heilige graal wordt überhaupt nergens genoemd in de bijbel, laat staan geroemd. Jezus deelt volgens de 4 evangeliën een beker rond tijdens het avondmaal, niet meer en niet minder.

De bijbel

DVC: "De Bijbel is een product van de mens...De mens heeft de bijbel geschreven als historisch verslag van woelige tijden..., dat zich via talloze vertalingen, toevoegingen en herzieningen heeft ontwikkeld tot wat wij kennen. Er is nooit een definitieve versie van het boek geweest." (blz. 222)

De bijbel bestaat uit 66 boeken, deuterocanonieke boeken niet meegeteld. 39 daarvan vormen het **oude testament**, de 'Tenach', die door de Joden al vóór het leven van Jezus Christus zijn bijeengebracht en erkend. De boekrollen werden door de Joden continu overgeschreven, omdat de originelen gewoonweg vergingen. Daardoor was er vóór de 2^e wereldoorlog geen compleet manuscript ouder dan de 10^e eeuw na Christus. Echter, na de 2^e wereldoorlog werden in de grotten bij Qumran de 'Dode Zee Rollen' ontdekt. Deze collectie bevatte verschillende oude handschriften, waaronder fragmenten en snippers van de 'Tenach'. Bijvoorbeeld een vrijwel complete tekst van het boek Jesaja (gedateerd 100 v.C). De teksten van deze oudtestamentische documenten bleken maar weinig te verschillen van de tekst die toen al bekend was, de 'masoretische tekst'. Dit heeft de nauwkeurigheid van de Joodse ('overschrijf') traditie bevestigd. De Dode Zee rollen bevatten geen christelijke of gnostische teksten, zoals Dan Brown in zijn boek suggereert. (blz. 236) Echter, de rollen bestaan voor 60% tot 75% uit niet-bijbelse teksten, zoals hervertellingen, commentaren, apocriefe literatuur, orderregels, wetteksten, apocalyptische teksten en astronomische teksten.

Het **nieuwe testament** telt 27 boeken en is vrijwel zeker in zijn geheel binnen 100 jaar na Christus geschreven. Het oudste stukje van het nieuwe testament dateert van ongeveer 125 n.C. en is een papyrus fragment, genaamd 'Papyrus Rylands', van het evangelie van Johannes. Een van de oudste complete handschriften dateert van de 3^e eeuw en is genaamd de 'Sinaïticus'. De bijbel bevat

geschiedenis, poëzie, spreken, correspondentie, gedenkschriften, satire, biografieën, wetten, profetieën, gelijkenissen, enz en zijn geschreven door verschillende auteurs in verschillende tijden op verschillende plaatsen in verschillende leefomstandigheden. Ja, soms in woelige tijden, maar ook in tijden van vrede.

Kortom, of u de spirituele zaken uit de bijbel gelooft of niet (dat is uiteraard uw eigen keuze), de uitspraak dat de bijbel een historisch verslag is van woelige tijden, is gewoonweg niet waar.

De evangeliën en brieven van het nieuwe testament werden door de christenen vanaf het begin overgeschreven. Rond de 15e/16e eeuw bestonden er duizenden van deze handschriften, handgeschreven kopieën van het origineel. Het Byzantijnse merendeel ('meerderheidstekst') komt nauw met elkaar overeen. Erasmus begon deze documenten in die tijd te bestuderen om één Griekse tekst op te stellen en te laten drukken. Hij bracht meerdere edities uit. Hier hebben een aantal andere personen rond de 16e eeuw op voort borduurt en hebben eveneens edities van het nieuwe testament uitgebracht in het Grieks. Hiervan hebben de gebroeders Elzevier de term 'Textus Receptus' als naam voor een dergelijke verzameling geïntroduceerd. Reformatie-bijbels, zoals de King James (1611) en de Statenvertaling (1637), zijn gebaseerd op de tekst van Erasmus. Je zou kunnen zeggen dat deze Griekse tekst van het nieuwe testament samen met de masoretische tekst van het oude testament min of meer in de 16^e eeuw al een definitieve versie van de bijbel vormden.

Echter, veel later zijn er andere grondteksten in het Grieks verschenen die (tevens) zijn beïnvloed door de Alexandrijnse 'minderheidstekst', zoals de Codex Vaticanus en de eerdergenoemde Codex Sinaiticus. De NBG, NBV, Willibrord, Grootnieuws en Naardense zijn voorbeelden van vertalingen die op een dergelijke Griekse tekst zijn gebaseerd. De minderheidstekst is ouder dan de meerderheidstekst (en zogenaamd 'authentieker'). Maar is deze wel betrouwbaar? De Vaticanus en Sinaiticus vertonen zowel onderling als met de Byzantijnse meerderheid, die meer woorden bevat, verschillen. Eeuwen geleden werd de Codex Vaticanus al door Erasmus verworpen. De Textus Receptus van Erasmus werd op haar beurt door de Rooms Katholieke kerk tijdens het Concilie van Trente in 1546 op de lijst van verboden literatuur geplaatst...

Canon van het nieuwe testament

DVC: *"Er zijn meer dan tachtig evangeliën in aanmerking gekomen om in het Nieuwe Testament te worden opgenomen,...De bijbel, zoals we die tegenwoordig kennen, is samengesteld door de heidense Romeinse keizer Constantijn de Grote."* (blz. 222- 223)

Wellicht dat Constantijn de Grote een aandeel heeft gehad in de uiteindelijke samenstelling (canon) van het nieuwe testament. Maar wat zegt dit? Vóór het Concillie van Nicea werd de huidige canon, behoudens een aantal brieven, al gebruikt. Daarnaast stonden de 4 evangeliën vóór 325 n.C. al vast.

Ireneus van Lyon (130-200) citeert in zijn werk 'Adversus Haereses', vele malen uit de evangeliën van Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes. Daarnaast vermeldt hij in hoofdstuk 1 van het 3^e boek dat de evangeliën geschreven zijn door Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes. Hij citeert of vermeldt geen anderen. Bovendien vertelt hij in hoofdstuk XI van het 3^e boek (engelse vertaling):

"The gospels are four in number, neither more nor less...It is not possible that the Gospels can be either more or fewer in number than they are. For, since there are four zones of the world in which we live,...,it is fitting that she should have four pillars"
Dit schrijft Ireneus van Lyon meer dan een eeuw vóór de Concilie van Nicea!

Welke en hoeveel andere evangeliën waren er op dat moment (vóór 200 n.C.) bekend? Waar haalt de heer D. Brown de tachtig evangeliën vandaan, zoals vermeld in De Da Vinci Code?

De goddelijkheid van Jezus Christus

DVC: *"M'n lieve kind" zei Teabing, "tot op dat moment in de geschiedenis werd Jezus door Zijn volgelingen gezien als een sterfelijke profeet...Een groot en machtig man, maar niettemin een mán. Een sterveling."* *"Niet als de Zoon van God?"* *"Nee," zei Teabing, Jezus werd pas benoemd tot de 'Zoon van God' nadat er een officieel voorstel voor was ingediend en er over was gestemd door het Concilie van Nicea."* (blz. 224)

DVC: *"Zoals ik al zei," vervolgde Teabing, "moest de vroege Kerk de wereld ervan overtuigen dat de sterfelijke profeet Jezus een goddelijk wezen was. Daarom moesten alle evangeliën die aardse aspecten van het leven van Jezus beschreven, uit de bijbel worden geweerd."* (blz. 234)

Deze uitspraken zijn pure fantasie. Vóór de derde eeuw is Jezus altijd door Zijn volgelingen als goddelijk gezien. Reeds in de 1^e eeuw n.C. schreef de apostel Paulus (Sa'ul), een bekeerde Joodse rabbijn uit de stam van Benjamin en stichter van

vele christelijke gemeentes in (vooral) Klein-Azië, Macedonië en Griekenland,

in een brief aan de gemeente in Fillipi:

"Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is." (Filippenzen 2:5-7 NBG'51)

in een brief aan de gemeente in Korinthe:

"De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit den Hemel." (1 Korinthe 15:47 SV, refererend aan Adam, de eerste mens, en aan Jezus, de tweede mens)

in een brief aan de gemeente in Kolosse:

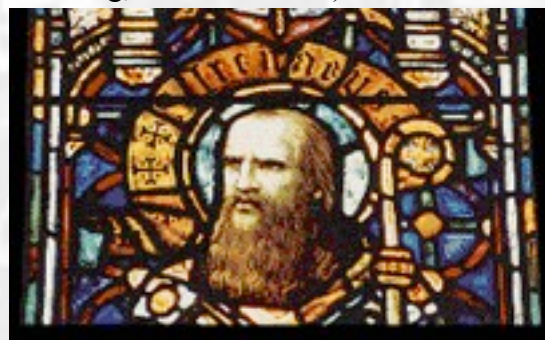
"Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn: hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij macht; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen." (Kolossenzen 1:16 SV, zie ook Efeze 3:9, Romeinen 11:36 en Hebreëen 1:2))

in een brief aan Timotheüs:

"...God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid." (1 Timotheus 3:16 SV)

Daarnaast schreef de eerder genoemde Ireneus van Lyon (130-200) in zijn 'Adversus Haereses':

"Jesus Christ was not a mere man, begotten from Joseph in the ordinary course of nature, but was very God, begotten of the Father most high, and very man, born of the virgin." (3^e boek, engelse vertaling, hoofdstuk XIX)

Ireneus spreekt zelfs in zijn werk over de eenheid des geloofs van de kerk over de gehele wereld:

"The Church, though dispersed through out the whole word, even to the ends of the earth, has received from the apostles and their disciples this faith: [She believes] in one God, the Father Almighty,...; and in one Christ Jesus, the Son of God,..., and in the Holy Spirit,..., in order that to Christ Jesus, our Lord, and God, and Saviour, and King,..., every knee should bow,...For the Churches which have been planted in Germany do not believe or hand down anything different, nor do those in Spain, nor those in Gaul, nor those in the East, nor those in Egypt, nor those in Libya,..." (1^e boek, engelse vertaling, hoofdstuk X)

Echter, als alle evangeliën die aardse aspecten van het leven van Jezus beschreven, uit de bijbel moesten worden geweerd, waarom staan deze aardse aspecten van het leven van de mens Jezus juist in de 4 huidige evangeliën beschreven?

Er wordt geschreven over zijn **honger** (Mattheüs 4:2), zijn **verbazing** (Mattheüs 8:10), zijn **boosheid** (Marcus 11:15-17), zijn **slaap** (Lucas 8:22-23), zijn **ergernis**, **bewogenheid** en **verdriet** (Johannes 11:33-36), zijn **vermoeidheid** (Johannes 4:6), zijn **angst** en **bedroefdheid** (Mattheüs 26:38), zijn **liefde** (Marcus 11:21), enz. Jezus van Nazaret werd mens en had daarom te kampen met de aspecten van 'het mens zijn'. Kortom, de Here Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, de Heer uit de hemel, is in 't vlees gekomen (mens geworden).

Kerk ontheiligt het vrouwelijke?

Het personage Teabing uit de DVC citeert teksten uit de apocriefe evangeliën volgens Thomas, Maria Magdalena en Filippus, die niet in de bijbel zijn opgenomen, om uiteindelijk aan te tonen dat Maria Magdalena de geliefde van Jezus was.

Bijvoorbeeld een citaat uit het Evangelie van Filippus:

DVC: *"En de metgezellin van de Heiland is Maria Magdalena. Jezus hield meer van haar dan van alle discipelen en kuste haar vaak op de mond. De andere discipelen waren daar boos over en spraken hun afkeuring uit. Ze zeiden tegen hem: "Waarom houdt u meer van haar dan van ons?" (blz. 236)*

Het is echter discutabel om deze boeken te gebruiken om aan te tonen dat Maria Magdalena de wederhelft van Jezus was. Ten eerste zijn de evangeliën van Maria Magdalena en Filippus niet eerder geschreven dan de 2^e eeuw n.C., misschien wel pas in de 3^e eeuw. **Hoe betrouwbaar zijn deze bronnen eigenlijk?** Daarnaast, als Jezus en Maria Magdalena een stel vormden, waarom vroegen Zijn discipelen dan waarom Hij meer van haar hield dan van hen? Dan was dat toch logisch geweest? Bovendien wordt in uitspraak nummer 114 in het gnostische evangelie van Thomas het volgende gezegd: "Simon Petrus zei tot hem:

"Laat Maria van ons weggaan, want de vrouwen zijn het Leven niet waardig." Jezus sprak: "Ziet, ik zal haar leiden en haar tot man maken, opdat zij ook een levende geest worde, gelijk u mannen. Want iedere vrouw die zichzelf mannelijk zal maken zal het Koninkrijk der Hemelen ingaan."

Dit is juist een antivrouwelijke tekst! Het mag daarom ironisch worden genoemd dat personage Teabing het evangelie van Thomas als bewijsstuk gebruikt voor zijn theorie.

De huidige bijbel is daarentegen helemaal niet zo antivrouwelijk als het boek van Dan Brown suggereert. Er staan bijvoorbeeld verslagen in van het leiderschap van Deborah, de moed van Jaël, de trouw van Ruth, de tact van Abigail, de heldendaad van Esther en de dienstbaarheid van Febe. De apostel Paulus schreef in een brief aan de gemeente in Galatië notabene over de gelijkheid in Jezus Christus:

"...daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen ben u één in Christus Jezus." (Galaten 3:28 HSV)

CONCLUSIE

De 'Da Vinci Code' is een interessant boek met interessante uitspraken, desalniettemin een mix van (een beetje) waarheid met speculatie en onzin.

Het grote mysterie uit de 'Da Vinci Code', gebaseerd op het 'Laatste Avondmaal' van Leonardo Da Vinci, is dat Jezus van Nazaret en Maria Magdalena een stel waren en hun nazaten de koninklijke bloedlijn hebben voortgezet.

Dat er familieleden van Jezus op aarde rondlopen is wel aannemelijk. Hij had immers (half)broers (Matteus 13:55, Handelingen 1:15) en (half)zussen. Tevens had Jozef geen gemeenschap met Maria totdat zij haar eerstgeboren Zoon, Jezus, geboord had (Lees Matteus 9:25 in de Statenvertaling). Daarna hadden Jozef en Maria logischerwijs gewoon gemeenschap, waardoor het aannemelijk is dat Maria meerdere nakomelingen had.

Echter, vanuit een bijbels oogpunt is het misschien niet zo relevant of Jezus van Nazaret daadwerkelijk ook afstammelingen heeft vandaag de dag. Want, wellicht is het grote mysterie uit de bijbel dat ieder mens door geloof in de Here Jezus Christus via 'wedergeboorte' (Johannes 3:3) een kind van God kan worden en zodoende ook erfgenamen van Gods Koninkrijk! Welk mysterie gelooft u?

"Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven." (Johannes 1:12 SV);

"Hij heeft ons tevoren voorbestemd om tot Zijn kinderen aangenomen te worden door Jezus Christus, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil." (Efeze 1:5 HSV);

Bronnen:

- * De Da Vinci Code een zoektocht naar antwoorden / Josh McDowell;
- * The Da Vinci Code a response / Nicky Gumbel;
- * Fragmenten uit de woestijn / F.G. Martinez en E. Tigchelaar;
- * Against Heresies / Irenaeus;
- * Bijbellanden in woord en beeld / Tjeenk Willink;
- * In defense of Erasmus / dr. John Cereghin www.watch.pair.com;